

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 14

Reportatge: Els òrgans de govern de MUSICAT

Entrevista a Adrià Bauzó

El Pla Integral de la Música, un nou
marc per a una política musical

Informe anual del CoNCA sobre l'estat
de la cultura i les arts a Catalunya

“Fer de música”, un projecte amb
continuïtat

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 14

Associació Professional
de Músics de Catalunya

Joaquim Vayreda, 65, entl. D
17001 Girona
Tel. 972 218 689
Fax 972 223 271
info@musicat.cat
www.musicat.cat

Junta directiva

President Josep Reig
Vicepresident Josep Ramon Prats
Secretari Josep M. Mascarell
Vocals Carles Creixell, Susanna del Saz,
Joan Figueras, Antoni Mas, Albert
Prat i Montserrat Pratdesaba

Gerència

Associació Professional Marga Castañer
Grup de Gestió Anna Franco

Redacció Lluïsa Massó
Maquetació i disseny Iglésies Associats

Dipòsit legal GI-323-2011

Març de 2016

Editorial

MÚSICS I POLÍTICS

Josep Reig
President de MUSICAT

Ja m'imagino que tots estem una mica saturats, o directament tips, de parlar de política, però el moment – excepcional – que estem vivint fa que no pugui evitar de referir-m'hi i m'atreveixi a comparar els polítics amb els músics perquè, tot i que pugui semblar que no tenim res a veure, hi ha situacions i circumstàncies semblants que compartim.

Quan les diferents associacions del sector de la música ens reunim amb l'administració, com passa ara que s'està elaborant el Pla Integral de la Música, els polítics sempre ens retreen que som un sector molt atomitzat i dispers i que ens costa posar-nos d'acord per trobar un representant comú, que sigui un interlocutor vàlid per a l'administració. Però vist el que ha passat a les últimes eleccions, tant al Parlament català com al Congrés espanyol, queda clar que tots plegats ens haurem d'anar acostumant que s'ha acabat el discurs únic. La incorporació d'un nombre important de diputats nous, partits nous i idees noves per fer front a nous paradigmes, de ben segur canviarà la manera de fer a partir d'ara. Estic convençut que ve una època en què els polítics s'hauran d'esforçar per aconseguir les seves fites i per trobar objectius comuns.

Ja fa temps que s'està dient que falten polítics de veritat. Hi estic totalment d'acord. El sistema ha permès que cada cop hi hagi més polítics professionals que no pas polítics que actuen per convenciment. Això, curiosament, també passa amb els músics. El sistema, les noves tecnologies i el públic, entre d'altres factors, també han

permès que cada cop hi hagi més figurants, més "músics" de mentida i, el que és pitjor, músics que renuncien a la seva professió i deixen de tocar per simular la seva actuació a canvi d'aconseguir més benefici econòmic, com aquell polític capaç de qualsevol cosa per conservar la cadira i que tots, els músics també, critiquem. Però mentre que als polítics que han enganyat ara se'ls persegueix, als músics encara se'ls aplaudeix.

No voldria fer una crítica general, perquè hem de reconèixer que, de la mateixa manera que hi ha polítics preparats, disposats i sobretot honestos, també tenim molts bons músics i molts bons professionals del sector de la música disposats a defensar i a aconseguir, d'una vegada, el reconeixement de la nostra feina. Però - buscant paral·lelismes amb els polítics - tampoc acabem de trobar els interlocutors vàlids a l'administració. Uns perquè no hi tenen competència, altres perquè són uns incompetents o, el que és pitjor, les dues coses juntes.

Ara és un bon moment per trencar aquesta inèrcia que portem des de fa anys, en què els debats, plans, projectes o lleis s'han convertit en un bucle del que és molt difícil sortir-ne i l'únic que s'ha aconseguit és que continuem planificant molt i executant molt poc. No sé si ha de ser, com deia el president Puigdemont, a la gironina, però en tot cas ha de ser d'una altra manera diferent de com s'ha fet fins ara. I aquí el polític, els músics i tot el sector, sí que hi tenim molt a veure.

Pren nota ●●●

Curs de Prevenció de Riscos Laborals i revisió mèdica

A finals d'octubre MUSICAT va enviar un email a tots els socis informant de l'obligació de fer el **curs de Prevenció de Riscos Laborals**, d'acord amb la Llei 31/1995 de 8 de novembre. Aquest curs, que s'haurà de repetir cada quatre anys, es pot fer de forma **presencial** a les instal·lacions de Prevint a Girona, o bé **on-line** des de casa.

Si encara no ho heu fet, és urgent que us poseu en contacte amb nosaltres per comunicar-nos la vostra elecció. Tant si trieu la fórmula on-line com la presencial, completar el curs no us ocuparà més de 45 minuts.

Així mateix, MUSICAT té l'obligació d'oferir als seus socis una **revisió mèdica anual gratuïta**. Aquesta revisió no és obligatòria, però si no la voleu fer ens heu de retornar el document de renúncia signat.

Cursos de formació

Des de l'11 de novembre fins a l'11 de desembre MUSICAT va proposar quatre cursos de formació gratuïts per a socis, dos a Barcelona i dos a Girona:

- **Taller d'Atenció Creativa**, a càrrec d'Isabel Rocatti, els dies 11, 18 i 25 de novembre i 2 de desembre a la Casa de Cultura de Girona.
- **Mètode Feldenkrais per a Músics**, a càrrec de Susanna Ramon. Es va fer al centre La Salamandra de Barcelona els dies 17, 18, 25 i 26 de novembre.
- **Harmonia Aplicada a la Música Moderna**, a càrrec d'Eloi Isern. Es va fer a la seu d'AIE a Barcelona els dies 19 i 26 de novembre i 3 i 10 de desembre.
- **Cant amb el mètode Speech Level Singing**, a càrrec d'Arthur Ibáñez. Es van fer dues sessions d'aquest taller a la Fundació Valvi de Girona, els dies 10 i 11 de desembre.

MUSICAT seguirà organitzant cursos i tallers sobre

temes que puguin ser del vostre interès. Aquests són els que s'han fet fins ara:

- > Taller pràctic de xarxes socials per a músics
- > Twitter
- > Distribució digital
- > Wordpress
- > Eines 2.0 per a músics
- > Finale
- > Harmonia aplicada a la música moderna
- > Atenció creativa
- > Feldenkrais

Us agraïrem que ens feu arribar els vostres suggeriments sobre temàtiques que us podrien interessar, de cara a organitzar futurs cursos o tallers.

Renovació del conveni amb l'Ajuntament de Girona

MUSICAT ha renovat el conveni amb l'Ajuntament de Girona, que preveu la cessió gratuïta de l'Espai Marfà per fer-hi activitats de formació, assajos o actuacions. El nou conveni amplia aquesta cessió a d'altres espais que depenen de l'Ajuntament, sempre que estiguin disponibles, amb les mateixes condicions. Si voleu presentar un disc o organitzar un concert o una altra activitat musical a Girona, consulteu-nos amb temps per saber si us podeu beneficiar d'aquest conveni.

Declaració de plantilla 2016

A principis d'any, les formacions registrades a MUSICAT tenen l'obligació d'omplir la declaració anual de plantilla (article 8è del contracte de gestió) on es relacionen els components que formaran part del grup en la present temporada. Aquest document permet no haver de llistar el nom i cognoms dels components cada vegada que es demana una factura.

Trobareu la declaració de plantilla per l'any 2016 a

la secció "documents" del web www.musicat.cat. Si encara no ho heu fet, us demanem que ens la feu arribar el més aviat possible, omplerta i signada per tots els components i pel delegat o representant del grup.

Diètes i nòmines d'autònoms a la zona socis del web www.musicat.cat

Com cada any, ens heu de retornar signat el document amb el llistat de les diètes que hem anat descomptant de les vostres factures l'any 2015 i que trobareu a la zona de socis del web www.musicat.cat, un cop us acrediteu amb el vostre codi d'usuari i contrasenya. Així mateix, els músics que sou autònoms i que factureu les vostres actuacions a través de la cooperativa Músics de Catalunya o de l'Associació Dos Per Quatre, hi trobareu les nòmines corresponents a l'últim trimestre de 2015, que també ens heu de retornar signades.

Cada article inclòs en una factura per desgravar no podrà excedir els 300€

MUSICAT pot desgravar les despeses justificades amb una factura a nom de la cooperativa, per un concepte que tingui relació amb l'exercici de la professió i que correspongui a l'any en curs.

Per algunes d'aquestes despeses l'import no està limitat. És el cas de les factures de prestació de serveis (comissions de mànagers o representants, creació de pàgines web, etc.), lloguers, reparacions o compres no imputables com a patrimoni (publicitat, consumibles, etc.). Aquestes factures es podran descomptar directament sigui quin sigui l'import.

En canvi, **quan es tracti de compres de material professional o instruments, l'import de cada article inclòs a la factura no podrà excedir els 300€ + IVA** (la meitat del que es permetia fins ara). La Llei de l'Impost Sobre Societats (Llei 27/2014, de 27 de novembre) considera béns patrimonials les compres que superen aquesta quantitat.

Si heu de comprar algun article que costi més de 300€ + IVA o bé si teniu algun dubte en relació a

aquesta qüestió, consulteu-nos enviant un mail a sindicat@musicat.cat.

Les factures de despeses per desgravar han de ser originals

Per poder-la desgravar, una factura de despeses ha de complir els següents requisits:

- L'import de cada article o concepte de la factura no pot excedir els 300€+IVA.
- Les factures han de ser originals. No valen escanejades ni fotocopiades. Ens les podeu fer arribar per correu postal o portar-les en mà.
- Només són vàlides les factures de l'any en curs (el 2016 no podem desgravar factures del 2015).
- La factura ha d'anar a nom de la cooperativa que factura les vostres actuacions, Músics de Girona o Músics de Catalunya, o bé a nom de l'Associació Dos Per Quatre, amb el NIF corresponent.

Quan facturem les vostres actuacions, deduirem l'import d'aquestes factures de la quantitat a facturar. D'aquesta manera abaixarem el cost de la SS i de l'IRPF. D'altra banda, si factureu a través de les cooperatives Músics de Girona o Músics de Catalunya, podreu recuperar l'IVA d'aquestes factures de despeses, que us abonarem juntament amb l'import de la factura quan l'hàgim cobrat.

Demaneu les factures via web

A la zona de socis del web www.musicat.cat trobareu un formulari on-line per demanar les factures. Només cal omplir els camps obligatoris amb les dades (data, lloc, empresa, preu...) i prémer "enviar". La sol·licitud arriba directament al departament de facturació i de seguida rebreu al vostre email la confirmació que ens ha arribat.

Aquest sistema permet que la informació ens arribi completa, ordenada i per un sol canal, afavorint així l'organització i el bon funcionament del departament de facturació.

D'altra banda, en aquest mateix espai podreu consultar si les vostres factures estan pendents o pagades.

Si encara no els teniu, demaneu els vostres codis (usuari i contrasenya) enviant un email a info@musicat.cat.

Foto: Fira Mediterrània de Manresa

MUSICAT també va estar present a la **Fira de Mostres de Girona**, que va tenir lloc del 28 d'octubre a l'1 de novembre. En aquesta ocasió, es va optar per un canvi de format: els pòsters de les formacions que cobrien les parets de l'estand es van substituir per uns plafons explicatius de l'associació i de les diferents

MUSICAT a la Fira Mediterrània de Manresa i a la Fira de Mostres de Girona

●●●
L'any 2015 MUSICAT va tornar a tenir un estand a la Fira Mediterrània, que es va celebrar del 15 al 18 d'octubre a la ciutat de Manresa. Els socis es van poder beneficiar d'un 50% de descompte en les acreditacions que donen accés a totes les activitats artístiques i professionals, a més de tenir la possibilitat d'utilitzar l'estand per promocionar la seva proposta artística.

empreses i segells de l'entitat. Per promocionar les formacions associades es va instal·lar una pantalla gegant de plasma que reproduïa en bucle els vídeos dels grups que hi van voler participar. Molts associats van aprofitar l'ocasió per promocionar personalment les seves propostes a l'estand.

El Termcat publica el "Vocabulari il·lustrat d'instruments musicals"

●●●

El Termcat és el centre de terminologia de la llengua catalana, creat el 1985 per la Generalitat i l'Institut d'Estudis Catalans, que té com a missió garantir el desenvolupament i la integració de la terminologia catalana en els sectors especialitzats i en la societat en general.

Ara el Termcat ha publicat en línia el *Vocabulari il·lustrat d'instruments musicals*, que recull 262 termes, incloent il·lustracions, que es presenten classificats en les cinc grans categories en què, segons l'etnomusicologia i el sistema Hornbostel-Sachs, es divideixen els instruments musicals: idiòfons, membranòfons, cordòfons, aeròfons i electròfons. Cada entrada presenta la denominació en català i els equivalents en castellà, anglès i francès i en alguns casos també s'inclou l'alemany i l'italià.

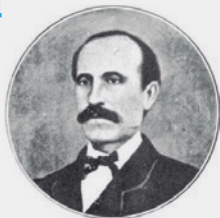
L'obra forma part de la col·lecció *Diccionaris en línia* que també inclou una altra obra recent relacionada amb l'àmbit musical: la *Terminologia dels estils musicals*, que conté una vuitantena de noms d'estils relacionats amb el jazz, el rock i el pop, des de mitjan segle XX fins a l'actualitat i es complementa amb una cronologia interactiva amb exemples audiovisuals de cada estil descrit.

Figueres, capital de la sardana 2017, homenatjarà Pep Ventura

...

En l'acte de lliurament dels Premis Capital de la Sardana 2015, que va tenir lloc a Calella el passat

23 de novembre, es va anunciar que la ciutat de Figueres serà la Capital de la Sardana 2017. Segons va explicar en el mateix acte el regidor de Cultura Popular de l'Ajuntament de Figueres, Quim Felip, els actes previstos giraran al voltant de la

comemoració del bicentenari del naixement del músic i estructurador de la sardana moderna, Pep Ventura. S'organitzaran conferències i xerrades al voltant de la seva figura i també es recuperarà l'Aplec de la Salut de Terrades.

Digitalitzats deu mil enregistraments sonors de fa més d'un segle

...

A finals del segle XIX va aparèixer el primer suport d'enregistrament i de reproducció de so: els cilindres de fonògraf, anteriors als discs de gramòfon. Els enregistraments amb cilindres van viure l'època de màxima popularitat del 1887 al 1915, i ara en podrien viure una altra gràcies a la Universitat de Califòrnia a Santa Barbara.

Aquesta universitat acaba de digitalitzar la seva col·lecció de cilindres de fonògraf formada per quasi deu mil fitxers d'àudio, a la qual es pot accedir en línia, gratuïtament (<http://cylinders.library.ucsb.edu>). Hi podeu trobar des d'enregistraments de cançons populars fins a obres de vodevil, música clàssica i òpera, monòlegs de comèdia, discursos i lectures. El portal també inclou un apartat sobre la història d'aquest antic sistema d'enregistrament.

S'inaugura a Palafrugell el segon centre d'estudis professionals de música de les comarques gironines

Palafrugell ja disposa del Centre Autoritzat d'Ensenyaments Artístics Professionals, gestionat per l'Escola de Música d'aquesta localitat empordanesa i ubicat a l'antiga subcentral elèctrica, coneguda popularment com l'edifici de l'Energia. És el segon centre d'estudis professionals de música de les comarques gironines, juntament amb el Conservatori Isaac Albéniz de Girona.

En una primera etapa, només s'ha habilitat la planta baixa d'aquest edifici de 521m², on s'han ubicat nou aules i una sala d'assaig d'orquestra. El nou centre també inclou un espai de 240m² que s'ha batejat amb el nom de Frederic Sirés i serà l'auditori del nou equipament. El projecte inclou una segona etapa en què es construirà un espai al primer pis de l'edifici, dedicat a les entitats que promouen la música a Palafrugell.

El Pla Integral de la Música

El 18 de setembre passat, en el marc del Mercat de Música Viva de Vic, el Departament de Cultura va convocar el sector musical de Catalunya a una reunió per tal de presentar el text "El Sector de la Música a Catalunya", un informe que recull i ordena les dades disponibles – i no sempre fiables – l'anàlisi de les quals hauria de permetre elaborar un Pla Integral de la Música per als propers anys.

La idea és detectar necessitats i mancances del sector per acordar les polítiques culturals que s'hauran de dur a terme i trobar les solucions adequades a cada cas.

L'informe consta de tres capítols: l'estat actual del sector de la música, l'avaluació de l'acció de la Generalitat en aquest àmbit i els eixos per a una nova política musical. Per elaborar-lo, s'han analitzat les dades disponibles – en molts casos, estimacions extrapolades de dades més generals - i s'han tingut en compte alguns documents que recullen models de polítiques contemporànies d'altres països en matèria musical.

D'entrada, l'informe assenyala una vintena de problemes, com ara la dificultat d'articulació del sector, la crisi del model de la indústria fonogràfica, la pirateria, l'intrusisme professional, el difícil pas al món professional, l'excessiva reglamentació de les sales privades de música, la manca d'ajuts per rehabilitar-les, la reducció de les contractacions, la manca de formació musical del conjunt de la població, la dificultat d'obtenir dades fiables, el marc laboral precari dels músics professionals, la substitució del circuit professional per propostes amateurs (sobretot en

temps de crisi) o l'entorn confús i poc delimitat de les entitats de gestió de drets, entre d'altres.

El Departament ha proposat vuit comissions de treball representatives que tractaran qüestions específiques:

- 01 Estructuració del sector**
- 02 La formació**
- 03 Creació, producció i exhibició: equipaments, festivals i sales de música en viu**
- 04 Ampliació de públics**
- 05 Desenvolupament de mercats i internacionalització**
- 06 La música clàssica i contemporània. Simfònica i de cambra**

07 Música moderna "amplificada" i el jazz

08 La pràctica no professional i la semiprofessional

Aquestes comissions temàtiques estan integrades per membres del Departament de Cultura i d'altres departaments implicats, associacions, escoles, conservatoris, equipaments, festivals i altres actors del sector de la música. Les reunions van començar a finals de novembre i continuen aquest any 2016. MUSICAT participa activament en les comissions que tracten l'estructuració del sector; creació, producció i exhibició; música moderna "amplificada" i jazz; i la pràctica no professional i semiprofessional.

Foto de família dels guanyadors dels Premis ARC

S'atorguen els Premis ARC 2015

El dia 14 de desembre propassat, l'Associació de Representants, Promotors i Mánagers de Catalunya (ARC) va lliurar els XIII Premis de la Indústria Musical del Directe en el decurs d'una gala que va tenir lloc a la Sala Barts de Barcelona.

Tal com s'ha vingut fent en les darreres edicions, ARC va comptar amb la col·laboració de l'Institut Ramon Llull, l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya (ASACC) i MUSICAT per preseleccionar un total de 64 nominats, entre produccions i programacions, per

tal d'obtenir una mostra representativa, contrastada i de qualitat de les millors iniciatives relacionades amb la indústria del directe a Catalunya. Després, la vuitantena d'empreses que configuren ARC van emetre els seus vots per tal d'escolir els guanyadors.

El jurat va premiar **L'Orquestra Maravella** (millor gira per festes majors de grups de ball); **La Loca Histeria** (millor gira per festes majors de grup de versions o tribut); **Els Catarres** (millor gira per festes majors de temes propis); **Reggae per Xics** (millor gira adaptada a públic infantil o familiar); **Txarango** (millor gira internacional d'artista o grup català); **Sisa, Portet i Oliver** (millor gira per teatres i auditoris de Catalunya); **Els Amics de les Arts** (millor gira per festivals) i **Mishima** (millor gira per sales de Catalunya). El premi a l'artista revelació va ser per **Ramon Mirabet** i el premi a la trajectòria professional va ser pel fundador del Taller de

Músics, **Lluís Cabrera**. També es van premiar les programacions de la **Jazz Cava de Vic**, la sala **Razzmatazz**, l'**Auditori de Barcelona**, les **Santes de Mataró** i el **Festival Cruïlla** de Barcelona. El premi a millor mitjà de comunicació va ser per al programa **El Món a RAC1**. ARC també va reconèixer la tasca de **Josep Sanz** en el món del management, amb el premi a la dedicació professional.

La gala va ser conduïda per l'humorista Peyu i va comptar amb les actuacions de Mishima amb Nuria Graham, Blaumut amb Judith Nedermann, Gertrudis i Ramon Mirabet.

Informe anual del CoNCA sobre l'estat de la cultura i de les arts a Catalunya

Per tercer any consecutiu, el CoNCA ha presentat al Parlament de Catalunya el seu informe sobre l'estat de la cultura i de les arts, i ho ha fet reivindicant un cop més que es situï la cultura en el centre de les polítiques públiques del país, com un element clau de desenvolupament i progrés. La realitat, però, és ben diferent i la tendència, malgrat els esforços del sector, és regressiva.

Segons les dades disponibles, en el període 2008-2012 el sector cultural ha perdut un 30,6% del valor afegit brut que aporta la cultura a l'economia catalana. En quatre anys, s'han perdut 30.000 llocs de treball, un 22% del total. Actualment el sector cultural ocupa el 3,41% del total de treballadors de Catalunya, mentre que

el 2008 n'ocupava el 3,71%. Pel que fa als creadors, segons l'informe del CoNCA estan exclosos dels beneficis de l'estat del benestar.

L'any 2014 la Generalitat només va destinar a la cultura el 0,7% del seu pressupost i va retallar un 34% les subvencions. De fet, són els ciutadans els que financien majoritàriament la cultura, un 70% del total, mentre que les administracions públiques només financien un 30%. En aquest sentit, el CoNCA lamenta que la cultura "hagi sigut en part víctima de la confrontació política".

Davant d'aquesta pèrdua de pes del sector en el teixit econòmic, el CoNCA demana una reformulació del finançament de la cultura, amb més flexibilitat, rigor i transparència per part de l'administració. També demana més col·laboració públic-privat i una llei de mecenatge semblant a la d'altres països de la Unió Europea, com per exemple França.

Posicionaments clau de l'Informe Anual CoNCA 2015

1. Quin model de cultura volem?

En tots els anys que portem de democràcia no s'ha aconseguit definir el model d'accés i participació en la cultura.

2. Binomi cultura-educació

Cal dotar l'educació de la irrenunciable dimensió cultural. No es disposa d'un pla prou ambiciós de països per a l'educació cultural, la qual cosa provoca que aquesta responsabilitat depengui molt encara de les iniciatives de la societat civil i del teixit associatiu.

3. Esperit crític

Una ciutadania completa només es pot concebre quan el coneixement, la sensibilitat i l'esperit crític conflueixen com una condició intrínseca al fet de ser ciutadà.

4. Repte digital

El "territori virtual" s'ha de pensar des de la mirada de l'accés universal a la cultura, de la connexió i la presència en l'esfera internacional de noves modalitats d'economia i de creació.

5. Coordinació institucional

En aquests moments de canvi, és important aconseguir una prioritització i major coordinació entre els diferents àmbits institucionals i agents que actuen en el sistema cultural amb l'objectiu de consolidar i fer més eficient el sistema cultural.

6. Ordenació del sistema cultural

És necessari definir el paper de cada institució en el mapa cultural global; dissenyar una estratègia i un recorregut en el lideratge i la influència internacional; crear connexions, interrelacions, programes compartits, possibilitats que esdevinguin veritables multiplicadors i palanques per fer escalable el projecte cultural global.

7. Connexió cultura-ciència

La bona base de creadors i artistes que ja té Catalunya hauria de poder treballar conjuntament amb iniciatives de recerca científica que posin en valor i projectin la potencialitat artística del país, que és molta i de qualitat.

Cavall Bernat, 50 anys cantant havaneres

L'any 1965 el mestre Ortega Monasterio va crear un grup d'havaneres que de seguida va destacar per tenir un estil molt propi i un alt nivell. Així va néixer Cavall Bernat, que l'any passat va celebrar el seu 50è aniversari amb la gravació d'un nou treball discogràfic, *Ull de tramuntana*, que recull una selecció d'havaneres representatives d'autors coneguts, com el mateix Ortega Monasterio o Josep Bastons, entre d'altres. També inclou una havanera inèdita, que dona nom al disc, amb lletra i música d'un dels components del grup, Quique Roca Tornadelacreu. Algunes cançons

del disc inclouen col·laboracions amb instruments poc habituals en la interpretació d'havaneres. És el cas d'Albert Moraleda (contrabaix), Pau Vila (tenora), Frederic Gómez Martínez (llaüt), Oriol Garcia Molsosa (clarinet), Martí Vilardebó

(percussions), Alfons Ferreira i Arian Marcelino (violí) i Anna Guillén (violoncel). El disc ha estat enregistrat i editat per l'Albert Moraleda.

A més, també han editat un doble cd, titulat *Vintage*, amb 30 cançons representatives de cadascuna de les èpoques del grup, que no han estat remasteritzades i es poden escoltar amb el so original de cada gravació.

Els actuals components de Cavall Bernat són: Josep Maria Pla (tenor), Ferran Martínez (acordió i tenor), Mario Bernaus (guitarra i baríton) i Quique Roca (baix).

Santi Vila, nou conseller de Cultura

El que era fins ara conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, ha estat nomenat conseller de Cultura del nou Govern de la Generalitat en substitució de Ferran Mascarell.

Nascut a Granollers el 1973, Vila és llicenciat en Lletres per la Universitat de Girona, centre on va impartir classes d'Història Contemporània. Ha estat diputat al Parlament de Catalunya (2006-

Santi Vila, conseller de Cultura

2013), alcalde de Figueres (2007-2012) i conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat (2012-2016).

Ha publicat diversos articles científics i de divulgació sobre l'integrisme catòlic a Catalunya. També s'ha interessat per qüestions relacionades amb la memòria històrica, amb treballs com *Elogi de la memòria* que va obtenir el reconeixement dels Premis Octubre de 2004, guanyant el premi Joan Fuster d'assaig. En l'àmbit local, va ser articulista habitual del setmanari *Hora Nova* i també ha col·laborat amb articles d'opinió i tertúlies radiofòniques en diferents mitjans.

En una compareixença recent al Parlament, Santi Vila ha defensat que el pressupost de cultura de la Generalitat, que l'any passat va representar un 0,74% del pressupost general, hauria de tendir a l'1% el 2015 i arribar al 2% a mitjà termini.

“Fer de Música”, un projecte amb continuïtat

...

El Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí porta a terme des de fa set anys el projecte de recerca “Fer de música”, que pretén recuperar i donar a conèixer la feina dels músics de les cobles orquestres, unes formacions que van néixer a les comarques de l’Empordà a mitjan segle XIX i que han estat testimoni excepcional dels canvis que s’han produït en l’ofici, en el repertori i en les festes i tradicions populars. Aquests canvis reflecteixen l’evolució de la societat catalana al llarg de 150 anys d’història. Amb el temps, s’ha ampliat el camp d’estudi al conjunt de Catalunya.

La recerca, coordinada pel músic Jordi Molina, es fa principalment a través de la memòria oral. Després de set anys, el projecte porta realitzades vint-i-set entrevistes a diferents personatges històrics i ha recuperat i investigat diversos fons particulars relacionats amb el món de la cobla (imatges, documents i gravacions, entre d’altres). Totes aquestes gravacions es recullen en els DVD’s “Personatges Històrics de les Cobles Orquestres”, que edita el Museu de la Mediterrània. Pepita Lluell, Francesc Cla, Vicenç Gatiu, Lluís Turet, Antoni Mas, Juli Monguilod, Jaume Cristau o Jordi Ruscada són alguns dels músics entrevistats.

A finals del passat mes de gener es van presentar les gravacions de les entrevistes realitzades el

Jordi Molina coordina el projecte “Fer de música”

2015: **Emili Juanals i Roqué** (Palafrugell, 1928), **Albert Teixidor i Casanovas** (Castelló d’Empúries, 1936), **Josep Joli i Blanch** (Castelló d’Empúries, 1931) i **Pere Cortada i Carbonell** (Castelló d’Empúries, 1940).

“

L'entrevista

Adrià Bauzó

Adrià Bauzó (Tortellà, 1977) és un músic multi-instrumentista que ha treballat en àmbits i amb estils molt diferents. Ha estudiat la tenora, la flauta travessera, el saxo, el clarinet i la guitarra. De molt jove va començar a tocar la tenora en les cobles i al mateix temps va fer els estudis de clàssica amb flauta travessera i els de jazz amb saxo. Ha treballat amb gent tan diferent com Perico Sambeat, New Raemon, Adrià Puntí, la Companyia Elèctrica Dharma, Albert Guinovart, Lluís Llach o Juan Carmona, amb Dagoll Dagom i Comediants.

Compromès amb el territori i amb el futur de les noves generacions de músics, l'any 2007 va fundar la **Girona Jazz Project**, una big band que ha treballat amb figures com Perico Sambeat, Bob Mintzer, Zè Eduardo, Guillermo Klein o Maceo Parker. El 2010 aquesta formació va guanyar el Premi Enderrock al millor artista de jazz.

”

Adrià Bauzó

•••

El dia 20 de març presentarà el seu últim projecte, la Black Music Big Band, una big band escola per joves de 14 a 25 anys, especialitzada en música negra, que neix sota l'emparedat del Black Music Festival.

Quants anys fa que et dediques professionalment a la música?

En fa 25. Vaig començar amb 13 anys a la Cobla Canigó de Torelló. De fet, em dedico a la música una mica per accident perquè jo no m'he plantejat mai ser músic. Sens dubte el fet de viure a Tortellà, un poble de músics, hi va influir molt. Quan jo era un marrec, en Martí Puntí em venia a buscar a la plaça on solia jugar i em portava a casa seva per fer classe.

La tenora va ser el teu primer instrument?

Sí, vaig començar a estudiar la tenora a Tortellà mateix. Vaig començar amb en Joan Molí i després, assessorat per en Llorenç Sabaté, amb en Josep Gispert. Tocava sardanes. Un dia, quan tenia 13 anys, em van dir que hi havia una cobla a Torelló que buscava una tenora. Em van fer la prova i em van agafar. I allà vaig començar, amb tota la inconsciència del món. Per mi anar a tocar sardanes era com un joc. Després en Gispert em va dir que estaria bé que també agafés la flauta travessera i el saxo per anar-me preparant per tocar a la típica cobla orquestra. Més endavant vaig veure que allò no m'interessava gens, però gràcies a aquest inici vaig conèixer la flauta i el saxo. Vaig estudiar la flauta amb en Josep Gispert i amb en Claudi Arimany i el saxo el vaig començar a estudiar amb l'Esteve Palet de Banyoles. Però a mi el que m'agradava més era la guitarra, jo volia ser guitarrista i en Llorenç Sabaté em va dir que anés a aprendre'n amb en Jaume Fulcarà, que de fet ha estat el culpable que jo hagi acabat dedicant-me al jazz. Ell em va encomanar el gust pel jazz i la música moderna. I també l'Esteve Palet, un altre amant del jazz. Encara recordo un dels primers temes que em va fer escoltar, *Autumn Leaves* tocat per Stan Getz. I allà vaig començar.

Vas estar molt de temps tocant amb cobles?

Deu anys. Vaig fer un any a la Cobla Canigó de Torelló. Després em va venir a buscar una cobla que ja no existeix, La Unió de Cassà i m'hi vaig quedar fins acabar la temporada. La següent vaig anar a la Cobla Baix Empordà i m'hi vaig quedar un parell d'anys. Allà vaig conèixer en Paco Canet, que em va ajudar molt, i també en Ricard Viladesau i en Manel Saderra, uns grans mestres amb els que vaig tenir molta relació. I de la Baix Empordà a La Flama de Farners, dos o tres anys i d'aquí a la Cobla Ciutat de Girona dos o tres anys més. Llavors ja vaig penjar les botes del món de la cobla.

I mentrestant estudiaves al conservatori?

Jo estudiava per lliure. En Martí Puntí em preparava i recordo que amb 15 anys ja vaig fer tot el solfeig, tot el que abans s'estudiava. Els estudis de tenora i flauta travessera els vaig fer sencers al conservatori. De saxo només en vaig fer tres cursos, perquè al professor de saxo no li agradava que anés per lliure i no em posava bones notes. Vaig decidir que no m'interessava i vaig continuar estudiant pel meu compte amb en Palet i més endavant vaig anar a Barcelona a estudiar amb l'Alfons Carrascosa, l'Eladio Reinón i en Xavi Figuerola, entre d'altres.

Has tocat estils molt diferents amb gent molt diferent, des de l'Elèctrica Dharma fins a Adrià Puntí, passant per Llach, Guinovart o New Raemon

Quan vaig començar en el món de la música em fixava sobretot en els músics que no estaven a primera línia, els que acompanyaven i feien la música, els que també se'n pot dir músics d'estudi. Jo al·lucinava amb aquest tipus de músics i potser per això he acabat fent la meua carrera d'aquesta manera, passant de la cobla al folk, del rock al jazz, a la música indie o tocant amb gent com Guinovart o Juan Carmona.

Algun concert que recordis de manera especial?

Amb l'Elèctrica Dharma l'any 2000 vam tocar a Rock in Rio, al Brasil i vam tenir molt d'èxit. També hi havia en Xavi Lozano i en Jordi Molina. Va ser espectacular. Nosaltres tocàvem en una carpa més

petita, però al costat hi havia l'escenari Copa del Mundo que és l'escenari més gran que s'ha muntat mai per un concert. Allà tocaven Guns N'Roses i Sting. Impressionant! I també el Concert per la Llibertat el 2013, que va ser extraordinari. Nosaltres érem els músics que tocàvem amb el bloc Llach tota la segona part. Molts érem amics i vam treballar moltíssim amb els arranjaments d'en Xavi Llores. Teníem l'OBC al darrere, no sé quants músics érem. Tocar davant de 90.000 persones és impressionant, però en realitat des de l'escenari tu també et sents espectador, contemplant el públic. De totes maneres, crec que té més mèrit tocar davant de quinze persones perquè, amb la proximitat, pots veure en l'expressió de la cara si agrades o si avorreixes.

Adrià Bauzó, Francesc Ubanell i Maceo Parker
Foto: Xavier Mercadé

Consideres que tens una capacitat especial per adaptar-te a qualsevol estil o a qualsevol músic?

Això t'ho dona el fet d'haver estudiat molts estils de música. Amb la flauta travessera vaig fer pràcticament tota la carrera clàssica. Em faltava un any per tenir el superior clàssic, però ho vaig deixar perquè em va sortir una feina i vaig preferir anar a voltar món. També veia que jo no em dedicaria al clàssic. Però a aquests estudis em van donar una formació, un llenguatge, una musicalitat. D'altra banda, a mi sempre m'ha interessat molt el jazz. El jazz et dona molta capacitat d'improvisació, molt coneixement i crec que un músic que toqui jazz pràcticament pot adaptar-se a qualsevol estil de música.

...un músic que toqui jazz pràcticament pot adaptar-se a qualsevol estil de música.

Aquesta versatilitat teva ve de la fusió del jazz amb la música clàssica i la tradicional?

Sí. La part tradicional també m'ha influït molt. Tot el bagatge que he adquirit amb la cobla m'ha donat accés a percebre el que és el sentiment autèntic del folklore. Sempre dic que l'única música que he tocat bé de veritat han sigut les sardanes. Perquè és la nostra música. Pot agradar més o menys, però en matèria de música de cobla som una autoritat indiscutible. Les altres músiques no són pròpiament nostres, però sí que les podem fusionar amb les coses que fem nosaltres.

Has experimentat la fusió de la música de cobla amb altres músiques?

Sí. Quan estava amb La Flama de Farners ja vaig participar a l'inici de la Sardanova, fins i tot crec que vam enregistrar alguna cosa. Després he fet altres coses amb jazz. Però fins fa poc jo no era gaire partidari de fusionar. A mi m'agrada molt la tenora amb la cobla. En aquest aspecte sóc molt clàssic, encara que veient la meva trajectòria com a músic pugui semblar el contrari. A mi m'agrada molt el so de la cobla tradicional i la manera com es tocaven les sardanes abans. Sóc molt fan de La Principal de La Bisbal de l'època d'en Viladesau. Estant amb músics estrangers, els vaig deixar escoltar sardanes tocade en l'actualitat, amb composicions molt complexes, pensant que els impressionaria i es van quedar molt freds. En canvi, els vaig fer escoltar La Principal de La Bisbal de l'època d'en Viladesau i van al·lucinar. Em van dir "això sona com les big bands de Count Basie". Aquesta diferència de percepció només té una explicació: l'autenticitat. És cert que potser ara es toca millor, més afinadet, però l'essència de la música no hi acaba de ser, s'ha desvirtuat una mica. A mi no m'arriben les sardanes en l'actualitat, no m'emocionen, trobo a faltar el que a l'Empordà s'anomena "la trempera". Però reconec que actualment s'estan fent fusions molt bones. Fa poc vaig sentir en un programa a la tele que es diu "Generació Tenora" un projecte de l'Esmuc amb gent molt jove que feien fusió de música de cobla i jazz i em va encantar, fins i tot em van entrar ganes de fer-ho.

Electrotoylets:
Xavi Lloses, Adrià Bauzó i David Ibáñez

Amb els Electrotoylets vas fusionar música electrònica i música tradicional

Veus, la música electrònica també és un altre vessant que he tocat i que m'ha agradat molt. De fet, els Electrotoylets va ser un encàrrec per anar a la Xina. Amb en Xavi Lloses i en David Ibáñez vam estar pensant què podíem aportar nosaltres que ens hi sentíssim autoritzats i ens vam decidir pel folklore. Vam agafar les cançons tradicionals, el nostre repertori popular, i el vam transformar en el que es denomina els 8 bits, que és aquesta sonoritat electrònica. He de dir que aquest projecte va néixer el 2007 per anar a fer una actuació a la Xina i de deixar-ho. Però després vam fer un espectacle, "S'ha acabat el bròquil", amb el que vam fer 30 o 40 actuacions. Vam anar dos cops al Sónar, al Sónar d'adults i al Sónar kids - no tothom pot dir que ha repetit al Sónar - Vam tocar a Anglaterra, Holanda, França, i d'altres països. Vam voltar molt amb el nostre folklore transformat amb aquest estil electrònic.

Pot agradar més o menys, però en matèria de música de cobla som una autoritat indiscutible.

Tu saps en quants treballs discogràfics has col·laborat?

La veritat és que no. Ho tinc molt descontrolat. He tocat amb molta gent. Per exemple, treballo molt amb Ultramarinos de Sant Feliu de Guixols, que són els estudis de referència de l'anomenada música indie. Hi han gravat des de New Raemon o Joan Colomo, fins a Francisco Nixon d'Australian Blonde. Allà em criden molt per gravar. També he fet moltes col·laboracions puntuals amb gent molt diferent, discos que han sortit d'actuacions en directe...

El 2007 fundes la Girona Jazz Project, el primer gran projecte personal

És un projecte molt xulo, que m'estimo molt i que intentem cuidar. Amb uns companys vam pensar que estaria bé tenir una big band de Girona, però no volíem que fos la típica big band de tocar repertori de swing o clàssic. El que la fa diferent és que no tenim un director titular, nosaltres som uns gestors d'aquesta plataforma que s'anomena big band i fem projectes directament amb un autor. Amb això tornem a incidir en la recerca d'aquesta "autorització" per fer música. El fet de treballar amb l'autor fa que em senti autoritzat, i tingui la sensació que el que faig és "autèntic", perquè ho faig amb la persona que ha creat la música. Nosaltres fem uns assajos previs i després ve l'autor i ens dirigeix. Això ens ha permès treballar amb gent com Perico Sambeat, que va ser el primer que ens va apadrinar i ens va autoritzar. Amb ell vam fer diferents concerts durant un any i va ser molt interessant. Després va venir en Guillermo Klein, amb qui vam gravar dos o tres discos, amb un dels quals vam guanyar el premi Enderrock al millor grup de jazz 2010. Després hem treballat amb Zè Eduardo, amb Bob Mintzer, que és un dels meus grans ídols, i amb Maceo Parker.

Està viu el projecte?

Si, el projecte està molt viu. Venim de fer un concert molt potent l'any passat amb Maceo Parker, pel que vam rebre molts elogis, tant per part d'en Maceo com sobretot d'en Michael Abene, autoritat a nivell mundial pel que fa a música de big band. Tots dos van quedar encantidíssims i molt sorpresos amb el nivell, tot i que vam preparar el concert amb només tres dies. Ells havien treballat amb la big band de la BBC de Londres i amb la WDR de Colònia i van quedar molt sorpresos del nivell dels músics d'aquí. Actualment estem treballant en un projecte propi, versionant temes de l'Adrià Puntí en clau de jazz. Es va gravar un cd i és el que ara s'està movent. De cares a l'any que ve tenim unes propostes molt potents, tipus Maceo Parker, però encara no es pot dir res perquè s'ha de concretar.

L'últim projecte en què has col·laborat és "La clau de girar el taller" de l'Adrià Puntí. Què tal l'experiència d'Adrià a Adrià?

Una altra experiència extraordinària. M'encanta treballar amb l'Adrià Puntí. Ens vam conèixer arran del l'homenatge que li vam fer amb la Girona Jazz Project. Jo sóc molt amic dels músics que tocaven amb ell, en Lluís Costa i en Pere Martínez. En Lluís ha estat la mà dreta de l'Adrià i, en fusió amb la seva genialitat, un dels responsables de que aquest disc hagi sigut el millor cd de l'any 2015 a tot l'Estat. Va ser en Lluís qui va pensar que jo podria posar saxos i teclats al disc. Jo segueixo l'Adrià de tota la vida. Crec que, dintre del seu estil, és l'artista més gran que té aquest país. L'Adrià és art en estat pur i – altre cop – autenticitat en estat pur. M'agrada molt anar pel món amb ell, estic aprenent molt. Aquest disc té molt bona pinta i crec que farem moltes coses junts durant molt de temps.

I el futur més immediat és la Black Music Big Band?

Aquest és un projecte que em té completament captivat i m'encanta. Neix pensant en les poques opcions de tocar que ofereix Girona als joves que volen ser músics i que moltes vegades es veuen abocats a marxar a Barcelona, on hi ha més músics i més ocasions. Jo sóc molt de Girona, m'agrada viure aquí i per això tot el que jo musicalment proposi vull que surti d'aquí o que repercuteixi en la ciutat. Veient la feina extraordinària que està fent a Barcelona en Joan Chamorro amb la big band, que està donant uns músics extraordinaris, i veient l'afició que ha despertat entre els joves, vam pensar que nosaltres també ho podríem fer a Girona. Però hem buscat un punt diferencial: ells ho fan amb swing i nosaltres ho farem amb black music, amb funky i soul. Aprofitant que tenim el Black Music Festival, un festival extraordinari amb un gran prestigi, hem decidit sumar i crear a Girona un espai on treballar la música negra amb gent jove. Al cap i a la fi, la música negra és jazz i en certa manera és swing. La Black Music Big Band és un punt de trobada, una big band escola, que va de setembre a juny. En la primera convocatòria s'hi van apuntar 30 joves, cosa que és tot un èxit. Tots amb molt bon nivell i unes ganes increïbles de tocar i aprendre. Crec que farem coses molt xules amb ells.

D'esquerra a dreta: Lluís Costa, Adrià Puntí, Pedrito Martínez i Adrià Bauzó

La presentació és aviat?

Sí, el dia 20 març al Black Music Festival. Hi ha moltes idees, moltes expectatives. A la llarga volem col·laborar amb els artistes més coneguts que vinguin al festival. També hi ha la intenció de fer una Black Music Big Band Júnior, entre 9 i 14 anys, a partir del setembre que ve. I amb això ja tindriem tota la piràmide: Big Band Júnior, Black Music Big Band i Girona Jazz Project. Els músics, sense marxar de la nostra ciutat, podran tenir tota la formació dins d'una big band i una big band professional on emmirallar-se i on podran treballar amb músics catalans, espanyols i internacionals del més alt nivell.

A les escoles de música de Catalunya hi ha molta disposició d'aprendre noves pedagogies i d'aplicar-les de forma immediata.

També estàs vinculat a l'ensenyament?

Sí. Estic a l'escola Clau de Faula de Girona, col·laborant amb la música moderna, tot i que és lent i difícil. També sóc cap d'estudis de l'escola municipal de música de Torroella de Montgrí, que està funcionant molt bé i està molt ben posicionada entre les escoles de música de la província i de Catalunya. Ara mateix ens acaben de concedir una de les subvencions més importants.

Com veus l'ensenyament musical en aquest país?

Crec que està en el camí de modernitzar-se. S'està avançant, però encara falta molt. A les escoles de música de Catalunya hi ha molta disposició d'aprendre noves pedagogies i d'aplicar-les de forma immediata. Les coses comencen a canviar.

Si no posem fil a l'agulla en matèria de polítiques culturals, els nostres músics marxaran i no tornaran.

A Torroella un dels nostres lemes és tocar, tocar i tocar. Que els músics aprenguin tocar: grans formacions, combos, tocar sempre amb gent. Aquesta forma d'aprenentatge està funcionant molt bé. I és lògic: primer aprenem a parlar i després aprenem a escriure i a fer poesia. Amb la música es feia al revés primer t'ensenyaven el lèxic, la gramàtica i després aprenies a parlar. Les pedagogies modernes parteixen de fer sons, fer música i després ja posarem noms i etiquetes. A Catalunya estem molt endarrerits respecte a d'altres països. Falta molt més suport de les institucions. No pot ser que només es dediqui a Cultura un 0,7% del pressupost, és una vergonya. Els polítics han d'entendre que tota la societat beu de la cultura i de la música. Si no posem fil a l'agulla en matèria de polítiques culturals, els nostres músics marxaran i no tornaran. Jo tinc companys amb els que he estudiat, que se n'han anat a viure a fora i estan treballant amb moltes menys dificultats que els d'aquí. Els músics d'aquí hem de ser gestors, productors, promotors, professors de música, economistes. És increïble les dificultats que arribes a tenir per fer de músic!

Quins són els principals obstacles que has trobat en la teva carrera professional?

Primer, la dificultat de trobar professors, l'accés per estudiar amb determinats professors que et podien administrar la informació de manera més directa. Després, un entorn favorable per desenvolupar determinats estils de música. Quan jo estudiava a l'institut no tenia cap amic que es dedicava a la música moderna i encara menys al jazz. T'ha d'agradar molt el que fas per estudiar cada dia tot sol i continuar. Al final acabes marxant a Barcelona, però ja has perdut molts anys. Per això hem d'intentar acostar el que nosaltres hem pogut aprendre al nostre territori.

Consideres que som un poble inculte musicalment parlant?

Sí, i aquesta incultura musical ve de l'escola. El binomi educació-cultura és essencial, tant per

educar el públic i la societat en general, com per als músics. A vegades estàs tocant aquí, amb públic estatal, i la gent està parlant o cridant. En canvi, si el públic és de fora t'escolten i quan acabes et vénen a saludar, et feliciten, s'interessen pel que fas. Tocant en locals de Girona – no diré noms – et pots trobar que tot el públic és a la terrassa i a dins només hi ha quatre o cinc "guiris" disfrutant de la música i escoltant-la amb respecte. En altres països d'Europa, és normal que tota la família toqui un instrument i que passin un diumenge a la tarda tocant junts. Aquí això és impensable i per això hem d'educar.

Què li diries al nou conseller de Cultura?

Jo crec que el que necessita en Santi Vila és valentia. No pot ser que l'objectiu sigui destinar un 1% del pressupost a cultura quan els països veïns hi destinen un 4% o més. El que necessitem són unes polítiques culturals que no siguin paternalistes – això és molt important – però que siguin valentes. Perquè a mi, com a músic, un 1% no em motiva gens. Ara estic fent un màster en gestió cultural perquè cada cop m'interessen més aquests aspectes.

Tens temps?

Sí. I també faig esport perquè considero que és fonamental. El músic ha canviat molt, ja no es maltracta el cos com feia abans, potser per ignorància. Ara hi ha cada cop més músics que practiquen meditació, que són vegetarians – jo ho sóc – que fan esport, que es cuiden. I es normal perquè la pràctica de la música exigeix molt d'una persona i per poder fer música has d'estar bé.

Alba Alfageme i Adrià Bauzó

Tu practiques meditació?

I tant! És que la música hi està molt relacionada. Fixa't que amb això estem separant la música de l'oci, que per mi és una de les claus. Un dels meus grans referents, Wayne Shorter, és budista. Em captiva la seva forma de relacionar-se amb la música. Segons ell, la música no té una finalitat en ella mateixa sinó que és un mitjà de vida per poder experimentar, per viure una experiència més plena. I per això fa la música que fa, que és d'un altre planeta. És una música connectada amb la veritat absoluta. A vegades la música ens costa d'entendre, perquè la pensem en comptes de sentir-la. Per això Wayne Shorter, amb 82 anys, és el músic més modern en el món del jazz. Va a l'essència, busca emetre veritat pura.

Quins altres referents tens?

En tinc moltíssims. En tinc de cada tipus de música que m'agrada, tot i que jo sempre explico als alumnes que de música només n'hi ha de dos tipus, la bona i la dolenta. Pel que fa a la música clàssica, sóc un enamorat de Bach; també m'agraden molt els impressionistes: Debussy, Ravel, Satie, per a mi són claus. Sóc un superenamorat de Beethoven, que és un dels pilars i un dels primers heavy metal de la història. Més cap a la música contemporània, m'agrada molt tot el que ha fet John Cage. Pel que fa al jazz, els meus superídols són Sonny Rollins, John Coltrane, Wayne Shorter i Dexter Gordon, tots saxofonistes. Després Louis Armstrong, que ha estat molt maltractat i molt mal entès. La importància de Louis Armstrong en el món del jazz és clau, però se l'ha ubicat en un espai més comercial i crec que se l'ha mal interpretat. Va ser un dels primers grans improvisadors. Duke Ellington, evidentment, en el món de la big band és fonamental. Potser juntament amb Miles Davis seria el més gran de tots per la capacitat de renovar, d'imaginar, de crear. Dels músics actuals, m'agrada molt com toquen Joshua Redman, Mat Gardner i també Bob Mintzer per la seva austeritat (crec que sap més del que mostra, és molt contingut). A Catalunya, Perico Sambeat és el gran referent que hem tingut tots, a més de ser una persona molt generosa. David Bowie també és un gran referent, un músic molt important per mi. I molts d'altres, d'altres estils, com el músic hindú Ravi Shankar.

La música es considera més oci que cultura?

Si és així, és per la ignorància dels nostres polítics. No crec ni que sigui per estratègia econòmica. I això que molts són gent culta, però crec que no entenen què és la cultura. La cultura ho és tot. La música és cultura, però també és antropologia, psicologia, matemàtiques, física -so, vibracions-, economia. És companyia, consol, teràpia, i oci també. Ho és tot.

La música és indústria?

Això és la visió moderna que ho redueix tot al rèdit econòmic. La música genera molts diners. Fins i tot en aquest punt estic segur que la música genera més diners que altres sectors que mereixen més atenció. També és veritat que la música està mal pagada. Les condicions per tocar en directe són molt dolentes, comparades amb les que tenen els músics d'altres països europeus. Jo crec que la cultura no té perquè ser rentable. Però necessita la complicitat de la societat i per això cal una educació prèvia, per poder entendre els beneficis que la cultura pot aportar a les persones.

Tortellà és terra de músics. Et sents hereu d'una tradició?

Sí que m'en sento. I sobretot molt agraït a gent com en Martí Puntí, que ja no hi és, o com en Marcel Sabaté. Tots dos han sigut persones molt importants per la meva carrera. Amb en Marcel érem veïns - les nostres habitacions compartien la mateixa paret - i cada dia el sentia estudiar. Estic molt orgullós de ser de Tortellà. És un segell i, donades les dificultats de l'entorn per accedir a segons quines músiques, haig de dir que he sigut un privilegiat. Quan era un marrec, anava al cafè cada dia i sentia les converses dels músics que tornaven de tocar, veia el cotxe a la plaça amb el contrabaix a sobre... Puc dir que he tingut tot tipus d'influència musical al meu poble. La música és un actiu boníssim per Tortellà i espero que les noves generacions el sàpiguen cuidar i el continuïn potenciant.

Lluïsa Massó

La nota legal ●●●

Les empreses fantasmes de representació musical

●●●

En aquests darrers anys de crisi, hem notat un increment considerable del nombre d'empreses de representació musical que, si bé tenim constància que han cobrat dels respectius ajuntaments o organitzacions contractants, no han abonat els diners als músics o a les agrupacions musicals contractades.

Doncs bé, tenint en compte que en el nostre món els retards en els pagaments són habituals, és importantíssim, per part nostra, fer un seguiment estricte de les gestions relatives als pagaments i cobraments d'aquestes empreses intermediàries per tal d'iniciar una reclamació immediata en cas d'impagament. Aquí és on intervé MUSICAT.

En el moment que coneixem que l'entitat contractant (ajuntament, organització, etc.), ha fet el pagament a l'empresa de representació musical (o intermediària), hem d'actuar en reclamació del pagament per assegurar el cobrament final dels músics i les agrupacions musicals. Si detectem una demora excessiva en el pagament de l'empresa intermediària, un cop abonada

la factura per part del contractant, sense cap causa justificativa, com més aviat s'iniciïn les gestions de reclamació del pagament, ja siguin extrajudicials o judicials, més garanties tindrem de cobrar.

Arribats a aquest punt, i donada la lentitud del sistema judicial, és de vital importància agilitzar aquest tipus de reclamacions perquè ens hem trobat amb autèntiques empreses de representació musical fantasmes, que s'han liquidat abans d'arribar a la fase executiva del procediment judicial, on hem vist que no tenien cap patrimoni embargable, i ens hem assabentat que els seus administradors han constituït noves empreses i segueixen operant com a representants musicals.

En aquests casos, un cop acabada la reclamació judicial civil, i en no existir patrimoni embargable d'aquestes empreses, només ens queda l'opció d'actuar contra els seus administradors a través d'una querrela criminal per apropiació indeguda (amb penes de fins a 3 anys de presó), tenint en compte que un procediment judicial d'aquest tipus pot allargar-se més de 2 anys.

Per sort, en la nostra professió, un cop hi ha una incidència d'aquest tipus generalment corre la veu i entre tots ens protegim de contractar amb aquest tipus d'empreses de representació musical fantasmes. El problema és que perquè això passi, sempre hi ha d'haver un company nostre que n'ha sigut víctima.

En aquests casos, com diu la dita, més val prevenir que curar, i si es pot evitar contractar amb aquest tipus d'empreses i les seves successores, millor que millor.

Ricard Hospital, advocat i músic

Els òrgans de govern de MUSICAT

Al número 12 de *La Nota* us vam explicar què és l'**Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT** i quins són els seus objectius i els serveis que ofereix als socis. També us vam parlar de les quatre empreses que formen el **Grup de Gestió MUSICAT** i us vam presentar l'equip de treball.

En aquesta ocasió us volem parlar dels òrgans de govern, que són els que decideixen les polítiques que porta a terme MUSICAT per tal de defensar els interessos i els drets dels seus associats.

Els òrgans de govern de MUSICAT que exerceixen la representació, la gestió i l'administració de l'entitat són:

- ▶ **L'Assemblea General**
- ▶ **La Junta Directiva**
- ▶ **La Presidència**

L'Assemblea General

- ✓ L'Assemblea General és l'òrgan sobirà de l'Associació. La constitueixen tots els socis de ple dret que han satisfet les quotes establertes. Cada soci té dret a un vot.
- ✓ D'acord amb els estatuts, els acords que pren l'Assemblea General són obligatoris per a tots els socis.
- ✓ L'Assemblea General ordinària es reuneix un cop a l'any, en general el mes de maig. La convoca el President, d'acord amb la Junta Directiva, mitjançant un correu electrònic que s'envia a tots els socis amb una antelació mínima de 15 dies.
- ✓ L'Assemblea General aprova, si s'escau, els comptes de l'any anterior i els pressupostos anuals d'ingressos i despeses, així com l'informe de gestió que presenten les gerents de l'Associació Professional i el Grup de Gestió, respectivament.
- ✓ Els socis poden fer propostes, que es recullen en el torn obert de paraules, enviant-les per escrit tres dies abans de l'Assemblea. També poden intervenir en el torn de precís i preguntes.
- ✓ La presidència de l'Assemblea general correspon al president de l'Associació i a cinc vocals designats per la Junta Directiva, en torn rotatiu. Actua com a secretari el mateix de la Junta Directiva.

Quines són les funcions i competències de l'Assemblea General?

- ✓ Adoptar els acords relatius a la representació, la gestió i la defensa dels interessos de l'associació i de les persones afiliades.

- ✓ Aprovar els programes i plans d'actuació.
- ✓ Elegir i revocar el mandat dels membres de la Junta Directiva i del president.
- ✓ Examinar i aprovar la memòria anual de la Junta Directiva.
- ✓ Aprovar les quotes que han de satisfer els socis.
- ✓ Aprovar i/o modificar els estatuts i el reglament intern de l'associació.
- ✓ Conèixer i resoldre les reclamacions i els recursos que formulen els socis.
- ✓ Aprovar les mocions de censura que es presenten contra els components dels òrgans de govern.
- ✓ Els càrrecs no són remunerats.
- ✓ La Junta Directiva es reuneix un cop al mes, excepte els mesos d'estiu i el mes en què es celebren les Assemblees Generals.
- ✓ El president fa la convocatòria, que inclou l'ordre del dia, amb una setmana d'antelació.
- ✓ Després de cada sessió s'aixeca una acta, que és llegida i signada per tots els membres de la Junta que han assistit a la reunió.

Donat el seu poder de decisió, les Assemblees Generals de MUSICAT haurien de tenir una assistència massiva de socis. Tanmateix, la realitat és que, com a molt, hi assisteixen de promig unes 50 persones. Si tenim en compte que MUSICAT té més de 3.000 afiliats i que el nostre és un sector amb molts problemes per resoldre, les Assemblees haurien de ser un bon instrument per canalitzar les nostres reivindicacions. Però per això caldria compromís i unir esforços. De moment, no és el cas. Costa d'entendre que, tenint una eina tant potent per lluitar pels nostres interessos, no la fem servir.

Les funcions de la Junta són:

- ✓ Executar i complir els acords de l'Assemblea General.
- ✓ Realitzar la gestió econòmica i administrativa de l'Associació.
- ✓ Realitzar i dirigir les activitats de l'Associació necessàries per a l'exercici i el desenvolupament de les seves finalitats.
- ✓ Presentar a l'Assemblea General els pressupostos, balanços, liquidacions de comptes i propostes de quotes perquè s'aprovin.
- ✓ Elaborar la memòria anual d'activitats i sotmetre-la a l'aprovació de l'Assemblea General.
- ✓ Decidir en matèria de cobraments i d'ordenació de pagaments.
- ✓ Supervisar la comptabilitat.
- ✓ Controlar i vetllar pel bon funcionament del servei.
- ✓ Adoptar acords referents a la contractació de béns i serveis, l'exercici d'accions o l'atorgament de poders.
- ✓ Elaborar informes i estudiar-ne l'interès per a les persones afiliades.
- ✓ Altres competències que li atorgui l'Assemblea General.

MUSICAT La Junta Directiva

La Junta Directiva és l'òrgan col·legiat que s'encarrega de la gestió, representació i administració de l'Associació. L'elegeix l'Assemblea General d'entre els seus membres, per sufragi lliure, directe i secret.

- ✓ La Junta Directiva està formada per 9 membres: president, vicepresident, secretari i 6 vocals.
- ✓ els càrrecs s'elegeixen per un període de quatre anys, però poden ser reelegits.

Actualment, els membres de la Junta Directiva són:

President: Josep Reig Canals

Vicepresident: Josep Ramon Prats Miró.

Secretari: Josep M. Mascarell Carreras.

Vocals: Carles Creixell Moriel, Susanna del Saz, Joan "Nito" Figueras Fontané, Antoni Mas Bou, Albert Prat Vila i Montserrat Pratdesaba "Big Mama".

La presidència

La presidència és l'òrgan col·legiat de direcció, reduït. La formen el president, el vicepresident i el secretari. S'encarrega de preparar les reunions de la Junta Directiva i desenvolupar els acords que s'hi adopten. També té la responsabilitat de tractar tots els assumptes imprevistos o urgents que sorgeixen en el període de les reunions de Junta Directiva.

El **president** és el càrrec de més alt rang de l'Associació. Representa l'entitat davant els

òrgans públics i les terceres persones. L'elegeix l'Assemblea General mitjançant sufragi lliure i secret. Les seves funcions són les següents:

- ✓ Convocar i presidir l'Assemblea General, La Junta Directiva i la Presidència.
- ✓ Vetllar pel compliment i execució dels acords adoptats per la Junta Directiva i l'Assemblea General.
- ✓ Dirigir els debats i l'ordre de les reunions.
- ✓ Representar l'Associació, subscriure contractes, atorgar poders i executar tota mena d'actuacions, amb l'autorització corresponent de la Junta Directiva.
- ✓ Proposar a la Junta Directiva el nomenament dels càrrecs tècnics necessaris per a les activitats de l'Associació.
- ✓ Donar el vistiplau a les actes de les sessions que realitzen els òrgans col·legiats i signar-les juntament amb el secretari.

Josep Reig Canals és el president de MUSICAT des de l'any 2006. El vicepresident és en Josep Ramon Prats Miró i el secretari és en Josep M. Mascarell i Carreras, tots dos des del 1995.

Foto de la Junta Directiva en plena sessió de treball

Han donat la nota ●●●

Mare Nostrum Musicae

"Mare Nostrum Musicae" és un col·lectiu històricament transfronterer que, des dels seus inicis, associa músics que viuen i treballen a ambdós costats de la frontera franco-catalana. Van fer el primer concert a Cadaqués l'any 1995. Ara, per celebrar els seus 20 anys d'existència, han organitzat un cicle de concerts amb què volen retre homenatge als compositors catalans del segle XX. El concert inaugural del cicle es va fer a Ceret el 31 d'octubre passat, amb obres de Toldrà, Monsalvatge, Lamote de Grignon, Granados i Albéniz. La interpretació va ser a càrrec del "Quatuor

"Mare Nostrum Musicae" integrat per François Ragot (violoncel), Frederic Descargues i Eszter Schütz (violí) i Fanny Kobus (alto). Els altres concerts es faran a Cadaqués Perpinyà, El Voló o Colliure, entre d'altres poblacions. Un cop realitzats tots els concerts, el cicle es clourà amb la gravació d'un àlbum CD que reunirà totes les peces interpretades.

Jaume Cristau

Ha rebut el Memorial Francesc Candel 2014, atorgat per la Fundació que porta el mateix nom, per la seva brillant trajectòria musical, com a intèrpret i director de reconegudes formacions musicals, així com a compositor d'incomptables i magnífiques sardanes. La Fundació Paco Candel ha considerat que la seva tasca musical ha contribuït notòriament a la promoció de la música popular, promovent la reintroducció i normalització del català en la música dels envelats i la recuperació de repertoris de música tradicional per a cobles i bandes de música.

Simfònica de Corda i Cobla de Catalunya

Aquesta original formació, dirigida per Francesc Cassú i impulsada per l'empresa Metalquímia, ha publicat 7 cd's en 7 anys. El passat mes de novembre va presentar el setè treball a l'Auditori de Girona: *The very best*, una antologia dels millors moments de la història de l'orquestra. Aquest doble disc és una recopilació de les peces més destacades interpretades al llarg de la seva trajectòria, que van des de la música tradicional catalana fins al *pop &*

rock més actual. A més de la setantena de músics que formen la SCCC, hi han participat tots els cantants que hi han col·laborat des del 2012: Nina, Beth, Albert Guinovart, Pep Poblet, Cris Juanico i Manu Guix.

Han donat la nota ●●●

La Banda del Surdo

La banda pionera a Catalunya en l'àmbit de la percussió i els espectacles de carrer ha anunciat la seva dissolució i la seva retirada definitiva dels escenaris. El grup considera que ha arribat el moment de posar punt i final a 20 anys de trajectòria artística durant els quals han realitzat més de 700 actuacions arreu d'Europa, han produït 5 espectacles, han publicat 3 àlbums i han realitzat diverses col·laboracions artístiques amb altres companyies de renom com Le Cirque du Soleil, Comediants o La Fura dels Baus. El comiat definitiu tindrà lloc el dia 16 d'abril a La Mirona de Salt amb un darrer concert anomenat "725+1. Última parada" (725 concerts realitzats + el concert de comiat).

Port-Bo i Pescadors de L'Escala

Han creat l'espectacle "El café de L'Havana", un espectacle musical inspirat en la rivalitat de dos dels grups d'havaneres més antics i representatius d'aquest gènere musical. Des de fa molt de temps, els Pescadors de l'Escala i el Port Bo han mantingut una mal dissimulada competència per veure qui cantava millor, qui tenia més actuacions, qui enregistrava més discs, qui tenia més seguidors... Una competència que, tot i que es podria considerar

normal dins d'un cercle reduït com és el món de les havaneres, tots dos grups han decidit trencar amb l'excusa de la celebració dels cinquanta anys d'existència. I vet aquí que han escollit una manera ben original de fer-ho, que consisteix a parodiar-se ells mateixos a través d'aquest espectacle divertit i original. Espectacle que comparteixen amb la soprano Indira Ferrer-Morató i el pianista Antoni Mas, que són els convidats que han de fer de mitjancers a l'hora de posar pau en les velles discòrdies.

Han donat la nota ●●●

Susanna del Saz

El dia 6 de febrer va omplir el Teatre de Salt amb la presentació del seu últim treball discogràfic, "Amado a Manzanero", un disc de boleros dedicat al compositor mexicà Armando Manzanero que ha comptat amb el piano i la direcció musical de Nito Figueras, el contrabaix de Pere Martínez i la percussió d'Enric Canada, a més de les col.laboracions especials de Pep Poblet als solos de saxo i David Pastor als de trompeta i flugel. A més, tres dels temes del disc són duets amb Carles Casanovas (Port-Bo), Neus Mar i Llorenç Fernández (La Chatta). Tots ells van participar en aquesta gran nit del bolero. El treball ha estat beneït pel mateix Armando Manzanero que també va voler participar en aquesta presentació a través d'un vídeo en què va lloar l'originalitat dels arranjaments, la tria del repertori i la interpretació de la cantant, que va qualificar com "emotiva i sorgida de dins de l'ànima".

Pulpopop

Han estrenat el videoclip de *Cometa errant*, el single del seu cinquè disc 'Felicitat Màxima (Discmedi 2015) on no hi falten les imatges oníriques i a cops inquietants del típic univers surrealista del grup. El Ter, al seu pas per Colomers, es transforma en el Sena impressionista, en un Ter bucòlic que cal reivindicar sempre amb el cabal necessari que empara la fauna autòctona i migratòria. La vena als ulls del cantant remet directament al 'Lazarus' de David Bowie, en un clar homenatge pòstum. El clip ha estat gravat entre d'altres localitzacions a l'aeroport de Viladamat, el nou pont sobre el Ter al seu pas per Girona o la piscina de Celrà. La cançó va ser enregistrada als estudis Soundclub de Salt i va comptar amb la col.laboració de Josep Thió (Sopa de Cabra), que va enregistrar un solo de guitarra i va prestar la seva veu als cors. La producció va anar a càrrec de Lluís Costa. El clip l'ha enregistrat La Sánchez Produccions sota la supervisió del mateix cantant del grup.

La nota trista ●●●

> Esperanza Uceda Gómez

(1976)

Cantant i pianista, va morir el dia 23 de juny passat a l'edat de 39 anys a causa d'un càncer. Va començar la seva carrera musical al costat del seu pare i posteriorment va entrar a formar part del grup Rimel. El 2003 va entrar com a cantant a l'Orquestra Gironina i posteriorment va cantar amb Stels abans de tornar a Rimel, formació on va treballar fins al final. Era una gran persona, molt noble i estimada per tots els que van tenir la sort de conèixer-la.

> Xesco Egea Fernández

(Blanes, 1968)

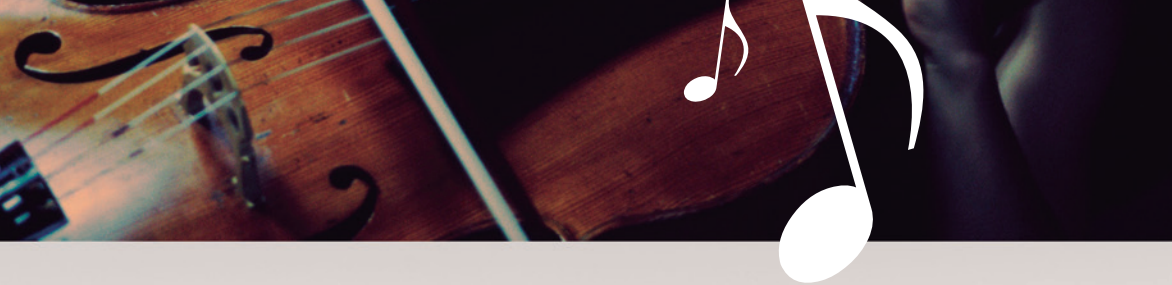
Va morir el passat 15 d'octubre a l'edat de 47 anys. A l'edat de sis anys es va incorporar a la Cobla i Banda del Col·legi Santa Maria de Blanes, des d'on més tard va passar a la Cobla Vila de Blanes. Alumne avantatjat del mestre Miquel Badia al Conservatori Municipal de Barcelona, en els seus estudis de trombó i fiscorn assoleix remarcables qualificacions amb premis i mencions d'honor en el grau superior. Des de l'any 1987 fins al 1999 va formar part de l'Orquestra Maravella. Més tard va ser el trombonista de la Cobla Mediterrània i de l'Orquestra Marina. Va realitzar diverses col·laboracions amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i la Big Band del Taller de músics de Barcelona. Era soci de MUSICAT des de l'any 1995.

> Manuel Oltra

(València 1922)

Va morir el 25 de setembre passat, a l'edat de 93 anys. Músic i compositor, va ser professor del Conservatori Superior de Música de Barcelona. Al cap de deu anys va passar a ser-ne catedràtic d'harmonia, contrapunt, fuga i formes musicals. Entre el 1959 i el 1987 en va ser el sots-director. Va escriure una gran varietat de música abastant la pràctica totalitat dels gèneres concertístics: harmonització de melodies populars (especialment nades), música de cambra, simfònica i per a cobla. Va destacar especialment en els camps de la música coral i la música de concert per a cobla, i també és autor d'una trentena de sardanes. Va rebre la Creu de Sant Jordi l'any 2010.

> **Euclides Mattos**

(Sao Sebastian – Brasil – 1965)

Va morir el dia 28 de novembre a l'edat de 50 anys. Inicia els seus estudis musicals a l'edat de sis anys tenint com a referències el seu avi matern - luthier i guitarrista - i el seu avi patern - director d'orquestra -. De formació musical clàssica, als 14 anys ja era considerat com un virtuós guitarrista. Es llicencia en el conservatori Superior de Música Heitor Villalobos i en la Facultat de Dret, decidint seguir la carrera de música. Estudiós dels gèneres musicals del seu país, s'interessa cada vegada mes pel jazz. El 1993 arriba a Espanya per dirigir un projecte musical anomenat 'Un viatge de la música brasilera', que el portarà de gira per terres espanyoles. Així neix una nova etapa en la seva carrera, en què fusiona el jazz amb la música popular brasilera i espanyola.

> **Lluís Requena**

(Granollers 1951)

Membre del grup d'havaneres NORAI des de la seva constitució, va morir el passat 17 de febrer després de patir una malaltia curta però molt greu. En Lluís va iniciar els seus estudis musicals a l'Escola de Música Municipal de la Fundació Maspons i Camarasa i ho va complementar amb la formació en cançó tradicional catalana dins l'àmbit escolta. En l'etapa de joventut va formar part del grup de música rock "Music Song". Va ésser membre fundador de la Coral Lloriana i més endavant va entrar a formar part de la coral El Progrés de Palamós fins al 2009 en què, junt amb els altres companys, va fundar el grup NORAI. En Lluís tenia passió per la música, sobretot per les havaneres. Li agradava la feina ben feta i emprava tots els seus esforços per aconseguir les fites i objectius proposats.

> **Marcel·lí Trias Fàbregas**

(Girona, 1936)

Va morir a Girona el passat 10 de desembre a l'edat de 79 anys. Va començar els estudis de trompeta als 16 anys. El 1955 va entrar al conjunt Valsar, els dos anys següents va estar a l'Orquestra Ferrer com a cantant i trompeta i seguidament a l'Orquestra Pizarro. Va estar cinc anys a la Gran Orquestra Internacional de Girona i després al quintet Els Players, al Jazztone, al grup Bimbos i del 72 al 75 al Setson. Després va estar tres anys a La Selvatana i del 1987 al 2003 va estar a la Cobla Ciutat de Girona de la que també va ser representant fins que es va jubilar. A més de ser un gran instrumentista, va ser una persona molt apreciada i admirada tant pel públic com pels músics que van treballar amb ell.

Novetats discogràfiques ● ● ●

> Homenatjant 60's/70's/80's – Alícia Calzada

En aquest treball, la cantant de Sant Feliu de Guíxols vol homenatjar cantants i compositors (masculins) dels anys 60 als 80. Joaquín Sabina, Lluís Llach, Roberto Carlos, Pablo Milanés o Nacho Cano, entre d'altres. Un disc intimista amb cançons sense data de caducitat, que han sigut grans èxits i que tothom recorda, malgrat el pas del temps. Els arranjaments i la producció musical són de Nito Figueras, que l'acompanya al piano, juntament amb Manel Vega (contrabaix), Rafel Rostey (bateria), Pep Poblet (saxo soprà), Adrià Bauzó (saxo tenor) i Enric Canada (percussió).

> L'ull – Àniam

L'ull és el segon disc d'ÀNIAM, un conjunt integrat per músics amb un recorregut diferent dins el món de la música. El treball és un espai de trobada entre la cançó d'autor, les músiques del món, el jazz i l'electrònica. A banda de la música, en aquest treball hi trobarem cançons pròpies i textos de diferents poetes amb cants a la solidaritat, l'espiritualitat i l'ecologia. Una banda amb una sonoritat pròpia on la veu de Joan Miró és embolcallada amb instruments tradicionals com el llaut turc o el bansuri hindú, juntament amb guitarres, contrabaix i percussions.

> Barletta – Meandre

Es tracta del primer cd d'aquest duet olotí, integrat per Xavier Pallàs i Xavier Batlle. Gravats als estudis d'Òssia Produccions de Sant Privat d'en Bas (la Vall d'en Bas), recullen dotze peces folk de diversos països europeus, que els dos músics han arranjat i versionat per a violí i guitarra. Inclou melodies d'Irlanda i Escòcia, la Bretanya, Occitània, Itàlia, Galícia i Catalunya, entre d'altres. La producció musical és de Xavier Batlle i el disseny gràfic, de Xavier Pallàs. El CD s'ha d'adquirir directament als concerts del grup o a través de la seva pàgina web. Xavier Pallàs i Xavier Batlle són dos músics amb una àmplia trajectòria en el món de la música d'arrel tradicional i tots dos són professors a l'escola de música d'Olot.

> Punt de partida – Ferran Miàs

Aquest treball és el punt i final que complementa el projecte de final de carrera d'aquest jove tenorista - "La tenora concertant" - i l'inici de la seva carrera professional a La Principal de La Bisbal, on substitueix en Josep Gispert que ha estat un dels seus mestres. El cd inclou l'obra *Centenari* de Francesc Cassú i quatre obres de joves compositors escrites expressament per aquest treball: *La Princesa Ginebra* de Xavier "Pendón" González, *Alastor* de Ferran Carballido, *Vestida d'aigua* d'Alex Cassanyes, *Trincameró* de Joan-Lluís Moraleda, escrita per a tres tenores i còbala, i *Daltabaix* d'Ivan Juanola. L'acompanya La Principal de La Bisbal.

> Joker's – Joker's

Aquesta nova banda de rock 'n' roll de Palamós ja fa anys que trepitja els escenaris de Catalunya sota el nom de The Covers Band, una banda de versions de rock, habitual de les festes majors. La seva creativitat i bon rotllo han propiciat el naixement de Joker's i l'enregistrament del seu primer disc amb temes propis, que porta el nom del grup. Es tracta d'un recull de deu cançons, majoritàriament en català, incloent també el castellà i l'anglès, una barreja de pop i rock en què també exploren sons i estils alternatius. Enregistrat als estudis Ground de Cornellà del Terri, ha estat finançat a través de la plataforma Verkami.

> **La Prima Cobla** – Indira Ferrer-Morató, Antoni Mas i La Principal de La Bisbal

La Prima Cobla és un projecte basat en la unió de dos elements puntals de la música del nostre país -l'havanera i la música per a cobla- per interpretar obres clàssiques i simfòniques de compositors romàntics de finals del segle XIX i principis del XX, com són Albéniz, Bizet, Granados o Enric Morera. La formació de cobla deixa de ser l'habitual per donar protagonisme a la veu de la soprano Indira Ferrer-Morató, acompanyada per l'Antoni Mas al piano i per la cobla La Principal de la Bisbal.

> **A cal fuster hi ha novetat** – Joan Josep Mayans

Es tracta del segon disc d'aquest músic olotí que inclou catorze poemes de Nadal musicats i tres nadeses tradicionals. Hi figuren poemes de Manent, Garcés, Salvat-Papasseit, Teixidor, Verdaguer, Maragall, Villangómez, Carner, Guerau de Liost, Pere Quart i J. V. Foix. Mayans canta acompanyant-se amb la guitarra i la viola de roda. Al poema de Foix "Si l'altra nit jo cavalcava al ras" també hi toca instruments de vent renaixentistes. La violoncel·lista Eva Curtó col·labora a la majoria dels temes. L'enregistrament ha anat a càrrec de Xavier Batlle i s'ha editat a la discogràfica lleidatana Quadrant Records.

> **moltClara** – Clara

És el segon disc d'aquesta periodista i cantautora garrotxina. Una amalgama de gèneres musicals que van del pop al folk, de l'havanera al rap, amb l'únic fil conductor de la veu personalíssima de la seva autora. El treball ha estat enregistrat als estudis 44.1 d'Aiguaviva sota la direcció musical del compositor i pianista Marc Mas, amb la col·laboració especial del cantautor Miquel Abras i del raper Saiko en els temes "L'amor líquid" i "Respira". Enric Canadà a la percussió, Pedrito Martínez al baix, Jordi Aguilar a la guitarra i el quartet de corda Mare Nostrum Musicae acompanyen la Clara en aquesta nova aventura musical.

> **L'Escala recorda... Pere Mercader i Andreu** – Cobla La Principal de Cassà

És el segon volum d'una col·lecció dedicada als compositors escalencs, que recull peces mai gravades amb la intenció de recuperar l'obra desconeguda de compositors locals i que es va iniciar el 2011 amb Josep Vicens i Juli, l'Avi Xaxu. El treball ha estat enregistrat amb motiu del 130è aniversari del naixement de l'autor, esdevingut el propi passat 27 d'octubre de 2015. La cobla ha hagut de treballar-hi de valent, ja que en alguns casos els músics només comptaven amb la partitura feta a mà pel mateix Mercader i s'han hagut de fer les partitelles pels diferents instruments. A banda de cultivar altres gèneres musicals, Mercader va compondre més de 400 sardanes.

> **KMO** – Tram's

Es tracta del primer treball del grup, editat amb la discogràfica Música Global, gràcies a una campanya de micromecenatge a la plataforma Verkami. S'hi recullen 10 cançons amb un mestissatge de sons cubans, rumba, reggae i ska, música festiva amb melodies potents que volen transmetre l'alegria de la vida. En aquest cd Tram's ha comptat amb la col·laboració d'altres grups de renom com ara Buhos, Bonobos, El Son de la Chama i de músics com Miquel Rojo, Glòria Expósito, Pablo Martín o Gemma Esteve. En el seu primer any d'existència, Tram's ha fet més de 30 concerts compartint escenari amb grups com Txarango, La Pegatina, Diversiones, Ebri Knight, Buhos o Brams, entre d'altres.

El ball de nit

Retorn al passat

Aquests darrers temps, el desgavell polític ha estat considerable. Tant a Catalunya com a la resta de l'Estat. Hem hagut de suportar amb resignació -quin remei?- com a una banda i l'altra de l'Ebre, especialment a la part baixa, els interessos de partit, i de vegades fins i tot els particulars, s'imposaven als de la ciutadania que, a fi de comptes, és la que vota.

A casa nostra, uns ens parlen de crear un nou país de les meravelles. Uns altres ens asseguren que, a l'altra riba de la unitat nacional, només hi regnarà el caos. Uns tercers aposten per una via federalista, de la qual ells mateixos havien renegat quan la volia emprendre, precisament, el seu cap, en Maragall.

A Madrid, l'olla (a pressió) de grills, encara bull amb més virulència. Els intents de fer quallar la sopa de lletres o, millor dit, de sigles, fins aconseguir l'elaboració d'un "cocido" més o menys digerible, són d'allò més rocambolesc. Els xefs de cada partit van desfullant margarides, en un joc grotesc d'ofertes i demandes que fa pensar en la comèdia primaveral que representen els mascles en zel per seduir la femella de torn...

Això sí, tant uns com altres, des de l'esquerra més radical (si és que encara hi queda algú) fins a la dreta més furibunda, passant pel centre més descafeïnat, s'han posat perfectament d'acord en una qüestió: gairebé ningú parla de cultura i, encara menys, de música. Tant els somiadors romàntics de nous paradisos, com els genets apocalíptics, com els devots del "ni fu ni fa", han adornat profusament els seus discursos amb

arguments polítics, econòmics i socials i s'han empastifat mútuament amb la merda de la corrupció, però han passat olímpicament de la cultura com si aquesta no tingués cap mena de transcendència.

Aquest mutisme cultural es pot deure a dues qüestions: la ignorància o la mala fe. Totes dues prou lamentables, especialment quan es manifesten en els personatges destinats a dur les regnes del país. I les conclusions que es poden extreure del seu oblit són absolutament aterrades: acabarem en mans d'algú que desmereix els principals valors als que pot aspirar l'ésser humà i que ignora que sense la cultura no es pot construir ni mantenir un país.

La justificació d'aquesta negligència podria raure en el fet que, desbordats pels esdeveniments, els nostres polítics han tingut un lapsus. Però també es podria donar la circumstància que, sent perfectament conscients de la importància dels valors culturals, actuessin simplement com a titelles al servei d'un poder ocult -cada vegada menys- interessat en que davallem pel camí de la ignorància i l'obscurantisme.

Si aquest és el cas, benvinguts a la nova Edat Mitjana.

Antoni Mas

